

POENA INJURIANTIIUM inquisitores à Rege missos, n. 1 l. 8 tit. 17 part. 3.—injuriantis judicem, sive appellando ob eo, sive aliter, quæ sit, n. 1 l. 26 tit. 23 part. 3.—injuriantis jam mortuum, et ejus hæredes, n. 2, 3 et 4 l. 15 per text. ibi, tit. 9 part. 7.—Et quando injuriatus agit civiliter contra injuriantem ad pœnam pecuniariam, qualiter tunc sit procedendum, et an pœna parti injuriatæ sit applicanda; et alia in hoc vide per n. 3, 6 et 7 l. 21 tit. 9 part. 7 per text. ibi.

POENA FALSI an habeat locum, ubi falsitas non fuit parte adversæ contraria, num. 3 l. 13 tit. 6 part. 3.—falsi puniuntur tutores non reddentes rationem minori facto majoris, n. 1 l. 3 tit. 11 part. 3.—jurantis falsum, n. 2 et 3 leg. 26 tit. 11 part. 3.—falsi punitur tabellio, qui protocolum celat, et negat se fecisse instrumentum, n. 2 l. 8 tit. 19 part. 3.—campionis quæ sit, n. 1 l. 3 tit. 4 part. 7.—Et an per pactum possit quis se obligare ad pœnam criminis, quod non commissit, n. 3 l. 2 t. 13 part. 7.—Pœna falsi punitur judex, vel tabellio, qui ante publicationem manifestavit dicta testium, vel legere passus fuit, n. 3 l. 1 tit. 7 part. 7.—an incidat testis, qui ob dicendum verum testimonium pecuniam recepit, n. 11 l. 1 tit. 7 part. 7, et n. 1 l. 33 tit. 10 p. 3.—quibus, et ex quibus causis, et quando detur, gloss. leg. 1, 2, 3, 4 et 5 cum aliis ibi tit. 7 part. 7.—committentis falsitatem, qualiscumque sit committens, qualis sit, gloss. l. 6 per text. ibi tit. 7 part. 7.—utentis falsis mensuris seu ponderibus, qualis sit, n. 3, 4 et 5 l. 7 per text. ibi, tit. 7 part. 7.—falsi an puniatur testis, qui in causa criminale deposuit parte non citata, n. 3 l. 11 tit. 8 part. 7.—an detur proponenti accusationem falsam, n. 1 l. 7 tit. 9 part. 7.

POENA JUDICIS malè inquirentis, sive prævaricaretur, sive calumniatur, qualis sit, n. 6 l. 12 tit. 17 part. 3.—judicis, vel tabellionis revellantis secreta dicta testium ante ipsorum publicationem, n. 3 l. 1 per text. ibi t. 7 p. 7.—qui falso aliquem ad mortem damnavit, vel ad perpetuum exilium, n. 1 et 2 l. 11 per text. ibi, t. 8 p. 7.—non concedentis appellationem, vel aliter injuriantis appellatam, quæ sit, n. 1 et 2 leg. 4 tit. 10 part. 7.—injustè aliquem torquentis, sive illum occidat, vel feriat, sive mali non faciat, n. 14 l. 4 per text. ibi tit. 30 part. 7.—Et quid si judex aliquem justè torqueri fecit, excessit tamen modum in torquendo, sive dolosè, sive culpabiliter, qualiter tunc veniat puniendus, dict. n. 14 dict. leg. 4.—Et an tortura sit pœna, et quando, n. 1 leg. 1 tit. 30 part. 7.—Et nunquam tortura debet alicui imponi pro finali pœna delicti, n. 14 in princ. dict. l. 4.—Et quid si judex servavit modum in torquendo, sed tortus debilitate naturæ sustinere non potuit, et mortuus fuit, an et quando tunc teneatur, et puniri possit, dict. n. 14 in fin.—Pœna quæ à iudicibus dari non debeat, gloss. l. 6 per text. ibi, tit. 31 part. 7.

POENA ASSESSORIS recipientis aliquid in secreto à partibus, n. 4 l. 5 tit. 21 part. 3.

POENA ADVOCATI prævaricatoris, quæ sit, n. 33 l. 13 tit. 6 part. 3.—advocati consulendi parti ejus quòd instrumenta falso producat, et quid si illa falsitas non sit parti adversæ nociva, n. 3 l. 8 tit. 6 part. 3.—revelan-

tis parti adversæ instrumenta, seu secreta suæ partis, qualis sit, num. 6 l. 1 per text. ibi tit. 7 part. 7.

POENA INCESTI, VEL INCESTUOSI, et pœna incesti punitur ille, qui de adulterio fuit accusatus, si tunc incestus probetur, n. 1 l. 16 t. 22 part. 3.—per leges imposita contra contrahentes incestas nuptias, an imponatur secundum computum juris canonici, vel civilis, n. 4 l. 3 tit. 6 part. 4.—incestuosi quæ sit, et quando, et in quibus locum habeat, et qualiter, gloss. l. 3 per text. ibi tit. 18 part. 7.

POENA ADULTERII, et pœna criminalis si debeat pro adulterio imponi secundum leges, an illam imponere possit judex ecclesiasticus, quando mulier non est de temporali jurisdictione ecclesiæ, n. 10 l. 2 tit. 8 p. 4.—Pœnam adulterii non debet sustinere mulier conjugata, quæ vi ad illud fuit compulsata; et quis si vis non fuit præcisa, sed conditionalis; et quid si maritus illam præmonuit ut aufugeret, ne vi hostium opprimeretur, et ipsa fugere noluit, n. 1 per text. ibi, l. 7 t. 9 part. 4.—pœna mulieris facientis adulterium est, ut dotem, et donationem propter nuptias viro suo restituat, n. 4 per text. ibi leg. 12 tit. 9 part. 4.—adulteri, vel adulteræ probato ipsorum adulterio, num. 1, 3, 6, et 7 leg. 13 per text. ibi tit. 17 part. 7.—uxoris, vel dominæ, quæ cum proprio servo adulterium fecit, num. 6, 7, et 8 ibid.—Et quid si non cum servo, sed cum familiari, vel famulo se immisceat, an eadem pœna puniatur, dict. num. 7.

POENA SACRILEGII cui applicetur, n. 3 leg. 4 t. 18 p. 1, et l. 10 tit. 18 part. 1.

POENA STUPRI, VEL STUPRATORIS.—stupri an hodie sit mutata in mulieri, sicut est in pœna adulteri, n. 3 in princ. l. 11 tit. 13 part. 6.—Pœnam stupri an patiatur mulier sicuti et vir, dict. n. 3 in princ.—Pœna stupratoris virginis, vel alterius sine vi inducens illam blanditiis, et persuasionibus ad libidinem, qualis sit, et quando in totum culpabilis non sit, et ex quibus præsumetur, num. 3 l. 2 per text. ibi tit. 19 part. 7.—Et an sibi dotem congruam dare debeat, et qualiter, d. n. 3 in fin. et n. 1 in princ. tit. 20 ibidem.—Pœna intentantis facere stuprum, licèt ad effectum non venerit, n. 3 l. 2 per text. ibi, tit. 31 part. 7.—stupratoris an detur stupranti puellam nondum viri potentem, dict. n. 3.

POENA PECUNIARIA in qua filius propter suum delictum sit condemnatus, an à patre solvi debeat saltim respectu legitimæ, vel alimentorum, quæ filio debentur, n. 11 l. 2 tit. 19 part. 4.—pecuniaria an cedat in servum, num. 3 leg. 10 tit. 1 part. 7.—Et an Baptismus liberet aliquem à pœna spirituali, vel temporali, num. 1 leg. 12 tit. 1 part. 7.—Pœna pecuniaria potest per judicem incorporalem alterari propter consuetudinem delinquendi, n. 10 l. 8 tit. 31 part. 7.

POENA EXTRAORDINARIA, quando locum haber regulam generalem, num. 6 leg. 11. tit. 23 part. 4.

POENA ALIENANTIUM, et pœna si imponatur alienanti aliquam rem, non solum ipse, sed ejus successor in pœnam incidet, si aliquando alienationi consentiret, n. 1 l. 10 tit. 26 part. 4.—Et quid si alienet in cum, qui proximo loco succedere debet in majoria, an et hic in

pœnam propter alienationem incidat, ibid. quæst. 7.—Et quid si alienet ut debita testatoris solvantur, an tunc ad pœnam teneatur propter talem alienationem in dict. num. 1 quæst. 11 dict. l. 10 tit. 16 part. 4.—Et an alienans in istam pœnam incidat, si rem alienari prohibitam in sequentem in gradu alienaverit, dict. n. 1 quæst. 12.—et quid si alienatio fiat sic requisitis necessariis, an tunc alienans rem prohibitam in pœnam incidat, ibid. in quæst. 13.—Pœnæ impositæ alienanti rem majoriæ, an habeant locum in filio primæ tonsuræ, in quem fuit majoria facta, si ipse alienet, ibid. in quæst. 13.—Pœnam alienantis rem prohibitam alienari, an incurrat possessor majoriæ, qui palitur magnatem esse in possessionem talis majoriæ, neque ab eo illam petiit, ibid. in q. 16 n. 1 l. 10 tit. 26 part. 4.—Et an incidat in pœnam alienationem bonorum majoriæ possessor ipsius, qui remisit hypothecam, quam habet in bonis emphyteuticariis, quæ erant majoriæ annexa ad securitatem, num. 1 quæst. 21 dict. l. 10 tit. 26 part. 4.—Pœnam ad incurrat ille, qui vendidit minimam rem majoriæ, cujus ipse est possessor, ibid. quæst. 22.—Pœna imposita uni vocato, si alienet rem majoriæ, an ad alios sequentes extendatur, ibid. quæst. 27.—imposita contra vendentes rem majoriæ, an habeat locum in proximioribus successoribus, ibidem consentientibus, ibid. quæst. 29.—imposita contra alienantem rem majoriæ, an habeat locum ante rei traditionem, vel postea, in dict. quæst. 29.—Et an in pœnam alienantis incidat successor, qui rem prohibitam alienari à testatore et prædecessore suo alicui legatam ipse solverit, et ex eo alienationi consentire visus sit, n. 1 quæst. 33 leg. 10 tit. 26 part. 4.—Pœnam alienantis majoriam an incurrat ille, qui cum super majoriam esse litigium, fecit compromissum in arbitrum, si ipse illud condemnaverit, num. 1 quæst. 41 l. 10 tit. 26 part. 4.—alienantis majoriam an incidat filius, vel proximior successor, qui alienatione rei majoriæ consentit, quando ad alienandum possessor majoriæ licentiam Regis habeat, n. 1 quæst. 44 l. 10 tit. 26 part. 4.—Pœna emphyteutæ alienantis rem emphyteuticam irrequisito domino, quæ sit, gloss. fin. et alias omnes, ibi in leg. 29 tit. 8 part. 3.—alienantis rem majoriæ an incurrat ille, qui illam lusit, n. 4 quæst. 7 l. 6 tit. 11 part. 6.—vendentis rem duobus qualis sit, n. 6 et 7 l. 7 per text. ibi tit. 7 part. 7.

POENA DUPLI ET QUADRUPLI, pœna duplicis stipulationis, si res evincatur, est multum consueta in venditionibus rerum, et an habeat in se tacitam conditionem, si evincatur sibi, vel hæredi, n. 12 l. 36 tit. 18 part. 3.—dupli apposita in sententia non solventi, quando habeat locum, quando verò non, n. 3 l. 22 tit. 22 part. 3.—quadrupli imponitur rapienti aliquid ex naufragio, n. 3 l. 11 per text. ibi t. 9 p. 5.—civilis applicanda fisco, an possit excedere quadruplum, et quando sic, ibi n. 5.—Et quid si pro aliquo delicto sit alicui imposita pœna decem, et cum non haberet unde solveret, supervenit ei hæreditas matris suæ, quam renuntiavit, an dolosè renuntiasse videatur, et an possit fieri executio in illis repudiatis, n. 2 l. 12 tit. 10 part. 3.—Pœna redendi iarrhas duplicatas, vel quadruplicatas, an habeat locum de jure canonico, vel

de jure Partitarum, et quare non, n. 6 l. 48 t. 18 p. 3.—dupli quando detur propter unum delictum ex uno facto tantum proveniens, n. 3 l. 13 tit. 1 part. 7.

POENA FIDEJUSSORIS non sistentis aliquem in judicio cui applicetur, si illum non sistat, et an parti, n. 3 l. 18 tit. 12 part. 3.—fidejussoris, si reus aufugiat, qualis sit, et quando ei danda sit vel non, gloss. l. 10 per text. ibi tit. 29 part. 7.

POENA PROHIBENTIS aliquem testare quæ sit, et an ista sit justa exheredationis causa, n. 1 et 2 l. 26 per text. ibi tit. 1 part. 6, et n. 1 l. 29 per text. ibi tit. 1 p. 6.—prohibentis testare peregrinos, n. 1 per text. ibi l. 30 tit. 1 part. 6, et debet quis puniri in eo, in quo delinquit, n. 3 dict. l. 30.

POENA RESISTENTIS, et non patientis perscrutari de nocte per officialem, qui gerit arma prohibita, n. 4 l. 17 t. 6 part. 6.—resistentis, et non permittentis perscrutari servum alienum vel uxorem in domo sua, qualis sit, n. 2 et 3 l. 24 per text. ibi tit. 14 part. 7.—Et an eadem pœna puniatur judex, si illud perscrutari noluerit contra resistentem, ibidem.

POENA PATRIS, MATRIS, VEL FRATRIS, et pœna patris, vel alterius ejicientis filium suum ad portas ecclesiæ, vel alibi, n. 1 l. 4 tit. 20 part. 4.—Pœnam patris an mereantur filii, et uxor patris proditoris, et qua ratione, gloss. l. 12 tit. 23 part. 4.—Pœna matris non petentis tutorem filio suo minori, vel aliorum consanguineorum, quæ sit, n. 4 et 5 leg. 12 per text. ibi, tit. 16 p. 6.—Et quando mater, vel alii excusentur, licèt tutores non petierint, n. 3 dict. l. 12.—Pœna matris transeuntis ad secundas nuptias non petito prius filiis suis tutore, dict. n. 3 in fin. dict. l. 12.—fratris accusantis fratrem, vel socii honestæ societatis, qui socium suum accusat, n. 17 l. 2 tit. 1 part. 7.—Et ex majoritate pœnæ cognoscitur majoritas criminis, n. 4 ad fin. l. 4 t. 1 p. 7.—Pœna patris occidentis filium, sive legitimum, sive naturalem tantum, n. 2 cum aliis ibi, l. 12 per text. ibi, tit. 8 part. 7.—Et qualis detur aliis descendentibus, vel ascendentibus, gloss. dict. l. 12 per text. ibi.—Pœna patris non debet nocere filiis, vel uxori ejus, n. 1 et 2 l. 9 per text. ibi, tit. 31 part. 7.

POENA TUTORIS, VEL CURATORIS non facientis inventarium qualis sit, n. 2 l. 13 tit. 16 part. 6.—non reddentis bonam rationem minori suo, n. 3 l. 21 t. 16 p. 6.—qui malè bonæ minoris sui administravit, quæ sit, gloss. l. 4 per text. ibi, tit. 18 part. 6.—vel curatoris contrahentis matrimonium cum ejus minore, n. 1 l. 9 per text. ibi, tit. 17 part. 7.

POENA TALIONIS an sit in usu, et quando maritus accusat uxorem de adulterio, an debeat se inscribere ad pœnam talionis, n. 2 et 3 l. 13 tit. 9 part. 4.—Et an accusator tacitè videatur se obligare ad pœnam talionis, dict. n. 3 dict. l. 13.—Et licèt inscriptio ad pœnam talionis esset, non tamen cessabit pœna calumniatoris accusantis, ibid. in fin. dict. n. 3.—Et qualis ista pœna esse debeat, quando talis inscriptio cessat, ibid. in fin. et n. 10 et 11 l. 26 tit. 1 part. 7.—Pœna talionis an detur accusanti desistenti ab accusatione, quando fuit crimen quod abolitione non deletur,

n. 8 l. 19 tit. 1 part. 7. — quando sit accusatori danda, si delictum non probet, et quando non, gloss. l. 20, et n. 10 cum sequent. l. 26 per text. ibi, t. 1 part. 7.

POENA NEGANTIS Sacramenta, prout ab ecclesia sunt ordinata, gloss. l. fin. tit. 4 part. 1. — se fuisse citatum, si mandato vincatur, quæ sit, n. 6 l. 8 tit. 7 part. 5. — se damnatum dedisse, si postea illud sibi probetur, qualiter puniatur, n. 1, 5 et 4 l. 16 tit. 15 part. 7. — Et quid in minore, vel uxore negante, n. 5 et 4 ibidem. — Poena negantis depositum qualis sit, si ei postea probetur contrarium, et an teneatur ad sumptus, et an juret contra eum in litem, gloss. l. 8 per text. ibi, tit. 5 part. 5. — qualis sit danda neganti per vim fidem Christi ore tantum, n. 1 l. 4 tit. 25 part. 7.

POENA DEPOSITARIJ negantis depositum qualis sit, si ei postea probetur contrarium, et an teneatur ad sumptus, et an juret contra eum in litem, gloss. l. 8 per text. ibi, t. 5 part. 5.

POENA MUTUI, et an incurrat poenam mutuari nolens, et quando sic, n. 1 in proem. t. 1 p. 5. — an possit apponi in contractu mutui, et hoc liceat fieri solito fœnerari, n. 5 per text. ibi, l. 10 tit. 1 part. 5.

POENA ACCUSATORIS non comparentis qualis sit, et quando ei danda sit, n. 5 cum aliis ibi, n. 17 per text. ibi, t. 1 part. 7. — Turpilliani quæ sit, et quando in eam incidat accusator, qui postea non comparet, n. 5 et 9 dict. l. 17 per text. ibi. — accusatoris, vide in verbo POENALIONIS.

POENA HÆREDIS FRAUDULENTER conficientis inventarium, et qui aliquid ab hæreditate subripuit, qualis sit, n. 1, 2 et 5 l. 9 per text. ibi, tit. 6 part. 6. — alicujus restituentis hæreditatem incapaci de testatoris mandato, quæ sit, n. 21, 22, 24 et 25 l. 13 per text. ibi, t. 7 part. 6. — quare non sit danda accusanti aliquem de falsa moneta, si illud non probet, n. 1 l. 20 per text. ibi, tit. 1 part. 7. — quando non detur hæredi non probanti aliquem ab eo accusatum de morte testatoris ipsum non occidisse, n. 2 l. 21 per illum text. t. 1 p. 7. — quæ pro delicto defuncti sibi imponi debuerat, an imponatur ejus hæredi, et quando, gloss. l. 25 per text. ibi, t. 1 p. 7.

POENA DENUNTIANTIS delictum, si illud non probat quæ sit, n. 4 l. 5 tit. 1 per text. ibi, part. 7. — an sit danda denuntiatori, si delictum ab eo denuntiatum non probetur, n. 5 et 4 leg. 27 ibidem.

POENA LEGALIS, si à lege imponatur facienti actum illicitum, an si factum sit, actus teneat, et tamen poena solvenda sit, n. 7 l. 28 t. 11 part. 5. — legis civilis imposita contra contrahentes clandestinè, an sit observanda, nec ne, n. 5 l. 5 t. 3 p. 4. — Et quid si poena quam inferior imponit, sit nimis excesiva, ibidem in princip. — Poena per leges imposita contra contrahentes incestas nuptias, an imponatur secundum computationem juris canonici, vel civilis, n. 4 l. 5 t. 6 part. 4. — legalis quæ impedit libertatem matrimonii ex aliqua causa, an valeat, n. 12 l. 4 t. 3 part. 6. — legis Juliæ de ressiduis, vel legis Juliæ peculatus, quando locum habet, et contra quos, gloss. l. 14 et 15 t. 14 part. 7. — quando à lege imponitur ipso jure, nunquam augetur contra negantem, n. 1 ad fin. l. 16 t. 15 part. 7.

POENA DIFFAMANTIS aliquem qualis sit, n. 2 l. 8 per text. ibi, tit. 6 part. 7.

POENA TESTIUM, et an testis dicens falsum in causa criminali puniatur, et qualiter, et quid si deponat parte non citata, n. 5 l. 11 per text. ibi, tit. 18 part. 7. — deportati, vel damnati, vel relegati, vel exilii, poena deportationis, vel damnationis in metallum, an hodie sit in usu, et in ejus locum hodie successerunt galeras, vide n. 2 l. 2 tit. 18 part. 4. — Et an damnatus ad tempus non efficiatur servus poenæ, sed ille qui in perpetuum damnatur, ibid. in n. 5. — Et quid si aliquis damnetur, non in metallum, sed aliud opus, sive publicum officium, ibid. in n. 4. — Et an servus poenæ efficiatur hodie taliter perpetuo damnatur, n. 6 dict. l. 2 tit. 18 part. 4. — Poenam damnationis, an tacitè secum afferat bonorum adeptio, et quid hodie, n. 8 dict. l. 2 tit. 18 part. 4. — Et quando deportatus efficiatur servus poenæ, ibid. in n. 9. — Poena deportationis hodie non est in usu, n. 2 l. 6 tit. 17, et n. 2 l. 8 tit. 9 part. 7. — exilii perpetui regno per judices causarum criminalium curiæ, vel regalium cancellariorum, et qui poenam istam imponere possint, n. 1 l. 5 per text. ibi, tit. 51 part. 7. — relegati ad tempus, vel perpetuo frangentis exilium, gloss. l. 10 tit. 51 part. 7 per text. illum ibi. — Et an judex inferior possit tollere, vel indulgere exilium, n. 5 ibidem.

POENITENTIA quid sit, n. 1 cum aliis ibi, leg. 18 tit. 4 part. 1. — Poenitentia Sacramentum à solis Sacerdotibus administratur, n. 1 l. 8 tit. 4 part. 1. — solemnitas quæ sit, et à quo imponi possit, gloss. leg. 18 tit. 4 part. 1. — pro quibus dari debeat, et an ita fœminis sicuti viris, n. 1 dict. l. 18. — semel alicui injungenda est, non plus, n. 2 per text. ibi, dict. l. 18. — imponitur etiam in vita, dict. n. 2. — fieri non debet à clericis in quibuscumque ordinibus constitutis, n. 4 et 5 l. 19 ibidem. — publica quæ sit, et quotuplex, et quis eam imponet, et pro quibus delictis, n. 1 per text. ibi, l. 20 tit. 4 part. 1. — publica non imponitur pro peccatis occultis, sed pro manifestis, dict. n. 1 in fin. — mitigatur ratione fragilis ætatis, n. 1 l. 25 tit. 4 part. 1. — qualis debet injungi servo, ibi n. 5, et ibi quod non debet injungi, ut peregrinetur, et n. 5 in proem. tit. 5 part. 4. — injungi debeat habita consideratione peccatorum, n. 4 ibidem, dict. l. 25 t. 4 p. 1. — debet esse conformis personæ cui injungitur, ibidem. — non debet injungi monacho, per quam oriretur scandalum inter fratres, n. 5 dict. l. 25. — debet esse contraria peccatis, n. 12 dict. l. 25 tit. 4 part. 1. — Poenitentia hodie omnes sunt arbitrariæ, n. 13 dict. l. 25 tit. 4 part. 1. — Poenitentia imposita à jure mitigari potest per Sacerdotem, dict. n. 15. — major dari solet pro majori peccato, quam pro minore, dict. n. 15 in med. — imposita à Sacerdote, etiamsi minima sit, est sufficiens ad delendum peccatum, et omnem poenam alterius vitæ, sed an hoc sit verum in poena taxata à Deo, n. 15 ad fin. dict. l. 25. — imposita per Papam potest minui à quolibet Sacerdote, dict. n. 15 in princip. — publica ex causa minui potest, et mutari per Sacerdotem, ibid. in fin. — moderata injuncta alicui, an suspicere teneatur, gloss. final in fin. dict. l. 25 t. 4 p. 1. — est necessaria peccatori, etiamsi contritionem habeat, gloss. l. 28 t. 4

p. 1. — Poenitentia effectus, n. 2 l. 28 tit. 4 part. 1, et gloss. magna in fin. dict. l. 25 tit. 4 part. 1. — Poenitentia imposita Religioso in suo capitulo non remittitur per aliquas indulgentias, n. 1 l. 46 tit. 4 part. 1. — jejunii, seu alia alicui injuncta, an teneantur illam adimplere, n. 5 l. 46 tit. 4 part. 1. — publica impedit ordinem susceptionem, et solus Papa dispensat, gloss. l. 19 tit. 6 part. 1. — Monachorum, seu Religiosorum fugientium, gloss. l. 28 tit. 6 part. 1. — Poenitentia conceduntur omnibus, etiam interdicti tempore, dum tamen non fuerint causa interdicti, n. 6 l. 5 tit. 9 part. 1. — Poenitentia debet semper imponi poenitentii per contrarium, n. 5 l. 1 tit. 24 part. 1. — bene habet locum ante litem contestationem, et poterit confessionem revocare, n. 2 l. 2 tit. 5 part. 5. — donatoris, an habeat locum in dotis favore, et an moriendo donationem revocare videatur, n. 1 in fin. l. 4 tit. 4 part. 5. — an et quando habeat locum, quando duo rem promittunt permutate, et unus nolit, n. 4 l. 5 tit. 6 part. 5, et ibi n. 5. — an habeat locum in contractibus innominatis, n. 2 l. 44 tit. 14 p. 5. — an et quando locum habeat electione jam facta, seu postulatione postulato sui superiori presentata, num. 1 l. 25 tit. 9 part. 6. — an tollat poenam civilem, n. 2 l. 4 tit. 28 part. 7. — an et quando habeat locum in delictis, n. 9 cum aliis ibi, l. 2 per text. ibi, tit. 51 part. 7.

POENITENTIARIO Papæ plenè creditur in omnibus spectantibus ejus officium, n. 5 l. 52 tit. 16 part. 5.

POENITERE potest unusquisque ante litem contestationem, ejusque confessionem poterit revocare relictis expensis, n. 2 l. 2 tit. 5 part. 5. — an possit ille, qui detulit adversario juramentum in litem, et quando, n. 1 l. 8 tit. 11 part. 5. — an possit ille, qui rem semel habuit pro derelicta, et eam recuperare, n. 1 l. 49 tit. 28 part. 5. — an possit ille, qui mediante stipulatione cum alio rem permutare promisit, si ipse jam contractum impleverat ex parte sua, n. 1 l. 5 tit. 6 part. 5. — quando possit aliquis, ut evitet poenæ commissionem propter suum factum, n. 16 l. 15 tit. 7 part. 6. — an possit eligens rem, et quid si jam semel poenituit; et alia in hoc similia vide per n. 1 l. 25 tit. 9 part. 6. — an possit ille, qui noluit recipere illud quod sibi offerebatur, ibid. in dict. n. 1 ad fin.

POENITENS solemniter clericus effici non potest, gloss. penult. l. 19 tit. 4 part. 1. — Poenitentes solemniter, an sint de foro ecclesiæ, n. 2 l. 18 tit. 4 part. 1. — Poenitens verus quis dicatur, gloss. final. in princip. l. 25 tit. 4 part. 1. — si dicat non posse abstinere à certo peccato, non debet absolvi, audienda est tamen ejus confessio, gloss. final. dict. l. 25 tit. 4 part. 1. — an teneatur acceptare poenitentiam moderatam sibi injunctam, dict. gloss. final. in fin. — qualiter stare debeat confessionis tempore, gloss. penult. per text. ibi, in l. 26 tit. 4 p. 1. — scire debet Pater Noster, Ave Maria, Credo, et Salve, gloss. l. 27 ibidem.

PENURIA rerum magis ex negligentia, quam ex temporum malitia provenit, n. 2 l. 4 tit. 20 part. 2.

PENSIO utrum augeatur conductori gabellarum, si territorium fuerit auctum, n. 1 l. 15 tit. 18 p. 5. — an augeatur emphyteuticæ, vel conductori, si aliquid ei accre-

verit per alluvionem in fundo suo, n. 5 l. 26 t. 28 p. 5. — diutina, an faciat quem præsumi colonum perpetuum, n. 2 l. 22 tit. 29 part. 5. — an augeatur emptori gabellarum ratione augmenti, quod supervenit, et qualiter hoc intelligatur, n. 4 l. 54 per text. ibi, tit. 5 part. 5. — debet solvi in fine anni, quando aliud non fuit dictum, n. 1 l. 4 tit. 8 part. 5. — Quod procedit, etiamsi locatio sit facta pro pluribus annis, si pensio est distributa per singulos annos, ibid. — Pensio, quando est solvenda de fructibus alicujus rei, tunc non debetur ante fractus perceptos, ibid. — debet solvi ante finem anni, quando inquilinus migrare desiderat, ibid. — si ab inquilino non solvatur, an durante locatione dominus possit illum expellere, n. 1 l. 5 t. 8 part. 5. — Et an omnia bona inventa in domo conducta videantur indistinctè esse obligata pro pensione, quæ solvi debet, vel tantum ea quæ reperiuntur tempore, quo dominus vult habere pensionem, ibid. n. 2 et 4. — Et quid si primus conductor alii locavit, an res illatæ per secundum conductorem sint domino obligatæ pro pensione, et de quibus rebus ibidem illatis hoc sit intelligendum, n. 4 dict. l. 5 tit. 8 part. 5. — Et quid in rebus minoris ibidem illatis, ibidem. — Pensio qualis debeat domino ejicienti inquilinum, sive colonum suum ex aliqua causa, num. 5 dict. l. 5 tit. 8 part. 5. — an remittatur propter sterilitatem, sive in prædiis rusticis, sive in urbanis, sive locatio, vel conductio ad longum tempus fiat, vel non, sive præstet mercedem in pecunia, sive non, n. 1 et 2 l. 22 tit. 8 part. 5. — Et an quando datur pensio in pecunia, dicatur propriè locatio, vel contractus innominatus, dict. n. 2 ibidem. — Et an propter omnes casus fortuitos sit remissioni locus propter sterilitatem, n. 5 ibidem. — Et quid si casus fortuitus præcesserat locationem, an tunc excusat à præstatione pensionis, n. 4 dict. l. 22 tit. 8 part. 5. — Pensio propter sterilitatem non debet remitti, quando colonus collegit dimidiam partem fructuum, qui soliti sunt colligi, n. 8 ibid. — Et quid si fructus consistebant in frumento, et oleo, et unum perdat, aliud verò non, ibid. — Et qualis debeat esse ista sterilitas, ibid. n. 9, et si quid in anno præcedenti, vel sequenti adfuit ubertas, n. 2 l. 25 ibidem. — Et an idem sit, sive annus ubertatis sit immediatè sequens, sive sit interpollatus, n. 5 ibid. — Pensio an crescat, eò quod res conducta aliquo fortuito casu interveniente fuit augmentata, n. 6 dict. l. 25 t. 8 p. 5. — an debeat ab emphyteuta solvi, quando domus fuit combusta, licet remanserit aera, n. 9 l. 28 t. 8 part. 5. — an debeat remitti, quando res propter guerram, vel inundationem fluminis est ita occupata, ut ex ea nulli fructus colligi possint, n. 11 ibidem. — an debeat ab emphyteuta solvi, quando res fuit combusta, si pars aliqua remansit, et qualis tunc debeat, n. 12 ibid. — alterari non debet, licet ecclesia, in qua est, de novo alicui subjiciatur, n. 5 l. 5 tit. 12 part. 1. — si non solvatur domino domus, an ipse propria auctoritate possit claudere ostia domus locatæ sine poena, n. 5 ad fin. l. 11 tit. 13 part. 5. — consueta, an et quando solvi debeat per creditorem habitantem domum pignoratam, n. 4 l. 21 per text. ibi, tit. 13 part. 5.